

Aleksandra Cofta-Broniewska

Latkowo, gm. Inowrocław, woj.
bydgoskie. Stanowisko 5

Informator Archeologiczny : badania 12, 31-32

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

st. II. Łącznie przebadano 44 m².

Na st. II materiał zalegał wyłącznie w warstwie próchnicy. Wystąpiły liczne fragmenty dość jednolitej ceramiki z domieszką roślinną i mineralną, zdobionej ornamentem dołkowym i guzkowym. Materiał krzemieniany reprezentowany jest głównie przez odłupki i okruchy. Wystąpił jeden grocik retuszowany powierzchniowo z wydłużonym trójkątnym ostrzem i słabo wydzielonym trzoneczkiem. Ujawniono także kilka form rdzeniowych, fragment rozcieracza kamiennego i fragment gładzonego toporka kamiennego. W wykopie sondażowym na południowym skraju cypla uchwycono na głębokości około 1 m od powierzchni wyraźną warstwę pierwotnej gleby.

Badania na st. III miały na celu uzyskanie materiału z części wydmy zniszczonej współczesnymi wykopami. W sześciometrowym wykopie wystąpiły trzy wyraźne zaciemnienia. W zaciemnieniu w części północnej wystąpił liczny materiał krzemieniany: grocik trójkątny, rdzeń jedno piętowy odłupkowy oraz zapewne liściak paleolityczny. Wystąpiło również wiele fragmentów odłupków kamiennych.

W części południowej wykopu wystąpiło tuż pod powierzchnią wyraźne, silnie zwęglone owalne zaciemnienie. W jego obrębie odkryto niecharakterystyczny fragment wylewu oraz odłupki i okruchy kamienne i krzemienne.

Materiały znajdują się w zbiorach Muzeum Okręgowego w Białymstoku.

Badania będą kontynuowane.

LATKOWO, gm. Inowrocław
woj. bydgoskie
Stanowisko 5

Uniwersytet im. Adama
Mickiewicza w Poznaniu
Katedra Archeologii

Badania prowadzi zespół pod kierownictwem doc. dr hab. Aleksandry Cofta-Broniewskiej. Finansował Uniwersytet Jagielloński. Pierwszy sezon badań, Osada kultury pucharów lejkowatych /faza V/, kultury amfor kulistych, kultury łużyckiej /V okres epoki brązu - Hallstatt/, kultury przeworskiej /okres późnolateński/, wczesnego średniowiecza /fazy B-C/.

Stanowisko, dotąd nieznanne, odkryto w efekcie sukcesywnie prowadzonej akcji nadzorowania prac ziemnych w rejonie Inowrocławia. Teren cypla wysoczyzny, na którym jest ono usytuowane został przeznaczony do częściowego rozplantowania celem przygotowania placu pod rozbudowę lotniska szybowcowego.

W efekcie prac o charakterze wybitnie ratowniczym odsłonięto powierzchnię 550 m² /wykop I-XIII/ rejestrując ponad 20 obiektów reprezentujących pozostałości typowej dla tej strefy wysoczyzny osady wielo-

kulturowej m. in. kultury pucharów lejkowatych, amfor kulistych, kultury łużyckiej, przeworackiej i wczesnego średniowiecza.

Badania będą kontynuowane.

ŁUPAWA, gm. Potęgowo
woj. słupskie
Stanowisko 2

Uniwersytet im. Adama
Mickiewicza w Poznaniu
Katedra Archeologii

Badania prowadziła dr Dobrochna-Jankowska. Finansował WKZ w Słupsku. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko megalityczne kultury pucharów lejkowatych, cmentarzysko kurhanowe kultury łużyckiej.

Stanowisko położone jest w odległości 3 km na wschód od wsi Łupawa, na wysokiej terasie rzeki Łupawy, w lesie iglastym. Składa się z 12 grobowców megalitycznych oraz około 30 kurhanów. Kurhany te stanowią część składową znacznie rozleglejszego cmentarzyska, które ciągnie się na przestrzeni ponad 1 km wzdłuż tej samej terasy.

Celem prac było rozpoznanie typu obiektów i ich przynależności chronologiczno-kulturowej. Zgodnie z tym zbadano częściowo 1 megalit i całkowicie 2 kurhany. Stwierdzono, że grobowiec /nr 1/ o wymiarach: 31,5m x 8 m /czoło/ jest klasycznym bezkomorowym grobowcem trapezowatym, posiadającym analogie poza strefą łupawską na Przycach i Niżu Niemieckim. Zmarłych pochowano w nim prawdopodobnie w obrzędzie ciałopalnym. Materiał ceramiczny pochodzący z obiektu mieści się w ramach starszego horyzontu grupy łupawskiej kultury pucharów lejkowatych.

Kurhany nr 1 i 2 zbudowane były na planie koła o średnicy 8 m. Posiadały starannie ustawiony z dużych otoczków krąg zewnętrzny oraz piaszczysty nasyp pokryty kilkuwarstwowym płaszczem kamiennym. Kurhan 1 posiadał ponadto wewnętrzny krąg z dużych otoczków. Pochówki ciałopalne typu bezpopielnicowego znajdowały się w centralnej części obiektów, przy kręgu zewnętrznym oraz poza kręgiem. Były one zasadniczo /poza nielicznymi ułamkami naczyń/ bez wyposażenia. W kurhanie 1 znaleziono wprawdzie miniaturowe /średnicy 10 cm/ "żarno" kamienne, ale zapewne złożono je tam jako element bruku, a nie w charakterze daru grobowego. Obiekty można datować orientacyjnie na schyłek epoki brązu.

Badania będą kontynuowane.

MAJDAN NOWY, gm. Wojsławice
woj. chełmskie
Stanowisko 1

patrz
wczesne średniowiecze